

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

*Kfv.IV.35.378/2015/8.szám*

*A Kúria Dr. Bacskai Edina Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek az Ivanovits és Káldy Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. február 18. napján kelt K.27.169/2014/19. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 26. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő*

**í t é l e t e t:**

*A Kúria a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.27.169/2014/19. számú ítéletét és az alperes 210/0801/18/31/2011. számú határozatát - az elsőfokú közigazgatási határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezi.*

*A felek az elsőfokú- és felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.*

*A kereseti- és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.*

*Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.*

**I n d o k o l á s**

*A felperes az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) turisztikai tevékenységek ösztönzéséhez nyújtandó támogatási kérelmet terjesztett elő, melynek a hatóság határozatával részben helyt adott, amit a felperes 2012. február 15. napján kézhez vett.*

A felperes első alkalommal 2012. november 15. napján nyújtott be kifizetési kérelmet, melyet azonban az elsőfokú hatóság a hiánypótlás elmulasztása miatt határozatával elutasított.

A felperes a határozattal szemben fellebbezést nem terjesztett elő, 2013. június 3-án érkezett beadványában a fellebbezési jogáról lemondott.

Ezt követően 2013. május 31-én újabb kifizetési kérelmet nyújtott be, amelyet az elsőfokú hatóság határozattal elutasított, és egyben megállapította, hogy a felperes az intézkedésben jogosulatlanul vett részt, ezért a támogatási kérelemnek részben helyt adó határozatot is visszavonta és a támogatási kérelmet elutasította. Rögzítette, hogy a felperes az adott időszakra nem nyújthat be újabb támogatási kérelmet.

A felperes ezen határozattal szemben fellebbezéssel élt, melyet azonban határozatával az alperes helybenhagyott, fenntartva, hogy a részben helyt adó határozat visszavonása jogszerű volt, tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007.(IV.17.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 24.§ (1) bekezdésére és a 35.§ (9) bekezdésben rögzítettekre. A felperes nem rendelkezett a jogszabályban foglalt 9 hónapon belül a hatóság által elfogadott elszámolással.

A felperes keresetében mindkét fokú határozat hatályon kívül helyezését és új eljárás elrendelését kérte. Álláspontja szerint a kifizetési kérelem benyújtása határidőben megtörtént, és azt is vitatta, hogy a hiánypótlást elmulasztotta, ugyanis a hatóság által hiányolt dokumentumot a hatóság részére még a támogatási kérelemmel együtt becsatolta. Állította, hogy az első elutasító határozatot kizárólag azért nem fellebbezte meg, mert a határozatot hozó ügyintézőtől kapott olyan tájékoztatást, hogy fellebbezés helyett inkább újabb kifizetési kérelmet nyújtson be. Hivatkozott az R. 19. § (7) bekezdésére, mely szerint egy elutasított számviteli bizonylat ismételten csatolható egy másik kifizetési kérelemhez. Nézete szerint az elszámolás szó nem azt jelenti, hogy a számviteli bizonylathoz ténylegesen támogatás kifizetése is kapcsolódjon.

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.27.169/2014/19. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Hivatkozott az R. 24.§ (1) bekezdésére, valamint 33.§ (4) bekezdésére, rögzítve, hogy az ügyfél a helyt adó támogatási határozat közlésétől számított 9 hónapon belül köteles kifizetési kérelmet benyújtani, amellyel olyan kiadás is elszámolásra kerül, amely nem minősül egyéb elszámolható kiadásnak. Utalt az R.35.§ (9) bekezdésére, mely szerint a 24. §-ban foglalt rendelkezés megsértése esetén a hatóság, amennyiben a kifizetési kérelem alapján eljárás van folyamatban, úgy azt határozattal elutasítja, külön határozatban a

támogatási határozatát visszavonja, ezzel egyidejűleg megállapítja, hogy az ügyfél támogatáshoz való jogosultsága intézkedésben való jogosulatlan részvétel miatt megszűnik, továbbá az ügyfél által igénybe vett támogatás jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül.

Ugyancsak határozatban rendelkezik a hatóság arról, hogy az ügyfél a határozat jogerőre emelkedésének naptári évére és az azt követő naptári évre a 2007-2013 időszakban az EMVA adott intézkedésére nem nyújthat be támogatási kérelmet, továbbá a már benyújtott, de jogerős döntéssel még el nem bírált támogatási kérelem elutasításra kerül.

A bíróság álláspontja szerint a felperes által hivatkozott 2012. november 15. napján benyújtott első kifizetési kérelem elutasításának a jogszerűsége jelen eljárásban nem volt vitatható, hiszen az a fellebbezésről történő lemondás következtében első fokon jogerőre emelkedett. A rendes jogorvoslati lehetőség kimerítésének hiányában a bíróság nem vizsgálhatta, hogy a hiánypótlási felhívás kibocsátása indokolt volt-e, mint ahogy azt sem, hogy a felperes miért tett lemondó nyilatkozatot. A hiánypótlás nem-teljesítése miatt elutasított kifizetési kérelem nem alkalmas arra, hogy a felperes az R. 24.§ (1) bekezdése szerinti feltételeknek eleget tegyen. A hiányosság miatt elutasított kifizetési kérelemhez nem fűződhet olyan joghatás, mint a hiánytalan kérelemhez. A felperes által felhívott R. 19.§ (7) bekezdés sem ad felmentést a 9 hónapos határidő alól. Erre tekintettel az alperes jogszerűen utasította el az elkészített kifizetési kérelmet, illetve alkalmazta az R. 35. § (9) bekezdés szerinti jogkövetkezményeket.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte a bíróság ítélete és mindkét fokú határozat hatályon kívül helyezését, az elsőfokú hatóság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, mivel a felperes az R. 24.§ (1) bekezdését nem sértette meg. A keresetében foglaltakkal egyezően előadta a hiánypótlás nem-teljesítése és a fellebbezésről való lemondás körülményeit, továbbá, hogy tévesen értelmezték a hatóságok és a bíróság is, hogy a hiánypótlás miatt elutasított kifizetési kérelem nem alkalmas arra, hogy a felperes a 24.§ (1) bekezdésében előírt feltételeknek eleget tegyen.

A felperes hangsúlyozta, hogy a kiadások ténylegesen és valóságosan nem azáltal kerülnek elszámolásra, hogy annak az alperes kifizetését engedélyezi-e vagy sem, hanem, hogy egyrészt a felperes kiegyenlítette a teljesítést követően a vállalkozók számláit, másrészt az MVH ellenőrei tételes helyszíni vizsgálat alapján győződhettek meg a beruházás megvalósulásáról. Nem tudja elfogadni, hogy formális benyújtás történt volna, hiszen az akkor állna fenn, ha nem lenne mögötte valós teljesítés. Utalt továbbá

felperes a támogatás elmaradásának számára nagyon súlyos gazdasági hátrányaira is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felperes észrevételt terjesztett elő, amelyben egyrészt fenntartotta korábbi jogi álláspontját, másrészt hivatkozott arra, hogy már a felülvizsgálati kérelem benyújtása után olyan jogszabályváltozás történt, amely a felperes kérelmét támasztja alá. A 28/2015.(VI.9.) MVM rendelet 3.§ a) pontja 2015. június 10. napjával hatályon kívül helyezte az R. 24.§ (1) bekezdését. Ez azt jelenti, hogy az R. hatálya alá tartozó ügyekben már nem kell megfelelni azon 9 hónapon belüli kifizetési kérelem benyújtási előírásnak, amellyel olyan kiadás is elszámolásra kerül, amely nem minősül egyéb elszámolható kiadásnak. A felperes álláspontja szerint ezt a folyamatban lévő ügyekben, így jelen esetben is alkalmazni kell.

A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1), (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem tárgyában a felülvizsgálati kérelem keretei között a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

A Kúria azt állapította meg, hogy alappal hivatkozott a felperes a felülvizsgálati eljárás során előterjesztett észrevételében az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007.(IV.17.) FVM rendelet (R.) módosításáról meghozott 28/2015.(VI.9.) MVM rendeletre, amely 2015. június 10-én lépett hatályba, és e módosító szabály 1. § (6) bekezdése az R. zárórendelkezés alcímét egy 36/L. §-sal egészítette ki. Ezen paragrafus (1) bekezdés b) pontja szerint a hatályon kívül helyezett rendelkezéseket a 28/2015.(VI.9.) MVM rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban, valamint jogorvoslati eljárásokban sem kell alkalmazni. A módosító rendelet 3. § a) pontja szerint hatályát veszti az R. 24. § (1) bekezdése.

A Kúria már korábban előtte folyt másik felülvizsgálati eljárásban is állást foglalt abban a kérdésben, hogyha a módosító jogszabály értelmében annak rendelkezéseit a folyamatban lévő jogorvoslati eljárásokban is alkalmazni kell, akkor ez a felülvizsgálati eljárásra is kiterjed. /Kfv.IV.35.078/2015. szám./

Jelen ügyben a felperes kérelmének elutasítása jogalapját

megteremtő R. 24. § (1) bekezdését 2015. június 10-ével a módosító rendelet hatályon kívül helyezte azzal, hogy e változást már a folyamatban lévő jogorvoslati eljárásokban is figyelembe kell venni. Erre tekintettel a Kúria az elsőfokú ítéletet, valamint mindkét fokú közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Rögzíti a Kúria, hogy az új eljárás során a hatóságnak a második kifizetési kérelemről kell döntenie. Az első kifizetési kérelem tárgyában ugyanis már nem volt folyamatban jogorvoslat, az jogerősen lezárult.

A második kifizetési kérelem elbírálása során azonban már nem képezheti a döntés alapját az R. 24. § (1) bekezdése, hanem a módosult jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel kell az új határozatot meghozni.

A Kúria rámutat, hogy jelen ítéleti döntésének alapja nem az elsőfokú bíróság, vagy a közigazgatási hatóságok téves jogértelmezése, jogszabálysértő eljárása vagy mulasztása volt, hanem kizárólag a módosított jogszabály hatálybalépése, melyet a folyamatban lévő jogorvoslati eljárásokban is alkalmazni kellett.

Fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése szerint az elsőfokú ítéletet, valamint az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

A Kúria a fentiek okán úgy rendelkezett, hogy a Pp. 81.§ (1)bekezdése szerint a perrel felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A kereseti és felülvizsgálati illetéket a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. február 16.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet  
sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró**